

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.185 van 28 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaatsX
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 30 mei 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2007.

Gezien het arrest nr. 185.887 van 28 augustus 2008 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 1272 van 17 augustus 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd wordt.

Gezien het arrest nr. 18.825 van 19 november 2008 waarbij beslist wordt de debatten te heropenen en de behandeling van het beroep voort te zetten op de terechtzitting van 4 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FLACHET en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feiten.

De feiten worden in de bestreden beslissing als volgt beschreven:

“U verklaarde een Nepalees afkomstig uit Bhansa (Baghlungh-district) te zijn. Sinds 15.02.2057 (28 mei 2000) zou u lid zijn van de Nepalese Congrespartij (NCP). U zou ward-coördinator zijn geweest en diende in deze functie nieuwe leden te zoeken en de partij te promoten bij het volk. Enkele van uw vrienden zouden zich bij de Maobadi aangesloten hebben. Sinds 2057-2058 (2000-2001) zouden Maobadi regelmatig naar uw woning gekomen zijn, op zoek naar onderdak en eten. Sinds 2060 zou u les gegeven hebben. In de twaalfde maand 2060 (maart-april 2004) zouden Maobadi een brief naar de school waar u les gaf, verstuurd hebben. Vier leerkrachten zouden een meeting in Titaure moeten bijwonen. U zou samen met uw drie collega's naar Titaure gegaan zijn. Daar zou een zestigtal personen aanwezig geweest zijn. Zij zouden u hebben meegedeeld dat de meeting geannuleerd was. In de tweede week van de eerste maand 2061 (april-mei 2004) zou de directeur van uw school hebben deelgenomen aan een meeting van Maobadi te Dhamja Doerali. Nadien zou hij van de leraars verlangd hebben les te geven

volgens de kalender van Maobadi. U zou zich hiertegen verzet hebben. Op 04.03.2061 (18 juni 2004) zouden er 12 Maobadi in uw woning overnacht hebben. De volgende dag zou er een patrouille van het leger langsgekomen zijn. Het leger zou u vragen gesteld hebben over Maobadi. Vervolgens zou het leger verder getrokken zijn. Een uur later zouden de soldaten opnieuw naar uw woning gekomen zijn. U zou geslagen zijn en meegenomen zijn naar het bos Changre Pakha. Daar zou u geslagen en verhoord zijn. U zou vrijgelaten zijn onder de mondelinge voorwaarde met het leger samen te werken en informatie over de Maobadi door te geven. Op 15.04.2061 (30 juli 2004) zou uw vader aan een hersentumor geopereerd zijn in Kathmandu. Een week voor 13.06.2061 (19 september 2004) zou u via een student een bericht van Maobadi hebben ontvangen. U diende zich samen met de jeugd uit uw dorp te melden in een school te Panchase, Malika, op 13.06.2061 (19 september 2004). Omdat u uw zieke vader verzorgde en nog werkte, zou u hier niet op ingegaan zijn. Een drietal dagen later zouden drie Maobadi naar uw woning gekomen zijn. Jullie zouden gediscussieerd hebben over de acties van de Maobadi, waarna ze vertrokken. Op 28.8.2061 (13 december 2004), twee dagen voor uw huwelijk, zou u van de Maobadi een brief ontvangen hebben waarin stond dat u maximum 50.000 Roepies aan uw huwelijk mocht spenderen. Aangezien het huwelijk al op 30.8.2061 (15 december 2004) plaatsvond en u alles al had aangekocht, zou u deze brief genegeerd hebben. Op 29.9.2061 (13 januari 2005) zouden vier Maobadi naar uw woning gekomen zijn. Ze zouden u verweten hebben niet naar hen te hebben geluisterd. U zou voor uw huwelijk 100 000 Roepies teveel hebben uitgegeven. Ze zouden daarom dit bedrag als donatie geëist hebben. Uw vader zou zich in de discussie hebben gemengd en aangeboden hebben voorlopig 10.000 Roepies te betalen. In de tiende maand van 2061 (januari-februari 2005) zouden Maobadi opnieuw naar de school gekomen zijn en van verschillende leraars geld geëist hebben. U zou een bedrag gelijk aan een loon voor vier werkdagen hebben betaald. Op 10.2.2062 (24 mei 2005) zou u samen met twee studenten op weg van de school naar huis door het leger tegengehouden zijn. U zou meegenomen zijn naar de legerbarak te Baglung, de studenten konden hun weg verderzetten. Zij zouden vervolgens uw ouders verwittigd hebben. In het kamp zou u verhoord zijn over uw donatie van 29.9.2061 (13 januari 2005). Het leger zou namelijk het ontvangstbewijs gevonden hebben. U zou ervan beschuldigd zijn uw mondelinge akkoord te hebben verbroken. Uw vader zou samen met twee leden van de NCP naar de legerbarak gekomen zijn, waarna u de volgende dag werd vrijgelaten. Wel zou u een document moeten ondertekenen hebben waarin onder meer stond dat u niet meer zou deelnemen aan meetings van Maobadi. Ook zou u zich elke maand op de elfde dag moeten melden. Maobadi zouden ondertussen een brief aan de school hebben gericht met de mededeling dat er te Titaure een meeting van Maobadi zou plaatsvinden. Drie dagen na uw vrijlating zou de meeting plaatsgevonden hebben. Nog voor de meeting van start ging zou het leger de massa uiteengedreven hebben. In het midden van de 3de maand 2062 (juni-juli 2005) zouden Maobadi opnieuw naar de school gekomen zijn om de donaties te innen. U zou zich hiertegen verzet hebben. De Maobadi zouden u toen beschuldigd hebben van informatie over het programma te Titaure te hebben doorspeeld. Op een dag zou een onbekende thuis langsgekomen zijn en geëist hebben dat u het geld dat u nog diende te betalen, zou verzamelen tegen 12.4.2062 (27 juli 2005). Op laatstgenoemde datum zouden vier Maobadi, waaronder een meisje, naar uw woning gekomen zijn. Zij zouden zijn gevolgd door het leger. Het leger zou uw woning omsingeld hebben en u en de vier Maobadi zouden naar het legerkamp in Baglung gebracht zijn. Opnieuw zou uw vader met vooraanstaande NCP-leden naar het legerkamp gekomen zijn. U zou een document ondertekend hebben waarvan u de inhoud niet kende en vervolgens vrijgelaten zijn. Op 14.4.2062 (29 juli 2005) zouden Maobadi 's nachts naar uw woning gekomen zijn, op zoek naar u. U zou ervan beschuldigd zijn informatie te hebben doorspeeld. Uzelf zou toen niet aanwezig geweest zijn. De dochter van uw broer zou u van dit bezoek op de hoogte gebracht hebben. U zou naar een oom gevlucht zijn en die zou u het adres van een vriend in India hebben gegeven. Op 15.04.2062 (30 juli 2005) zou u Nepal hebben verlaten, richting Delhi (India). Daar zou u vijftig dagen bij een vriend van uw oom verbleven hebben. Op 20.09.2005 zou u Delhi hebben verlaten, richting Parijs (Frankrijk), waar u op 21 september 2005 aankwam. De volgende dag zou u naar België doorgereisd zijn en vroeg u hier asiel aan. U zou van uw vriend Kamal 8 tot 10 dagen voor uw gehoor op 4 december 2006, di. eind november 2006, vernomen hebben dat uw broer samen met mensen van uw dorp ontvoerd werd door Maobadi. Na een maand zou hij wegens ziekte vrijgelaten zijn. U zou eveneens van een vriend hebben vernomen dat twee van de vier Maobadi die in uw woning werden gearresteerd, door het leger zouden zijn omgebracht. Uw echtgenote zou enkele maanden na uw vertrek bij haar ouders te Bhansa ingetrokken zijn. Ze zou bevallen zijn van een zoon. Momenteel zouden de Maobadi nog steeds naar uw ouderlijke woning komen en donaties eisen. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw citizenshipcard; uw rijbewijs; attest van de school dat bevestigt dat u er les gaf; twee attesten die uw lidmaatschap bij de NCP bevestigen en enkele algemene internetartikels over de

huidige situatie in Nepal. Uw advocaat legde drie documenten neer over de algemene situatie in Nepal waarin staat dat Maobadi zich niet aan de afspraken van het vredesakkoord houden."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Verweerder heeft op 7 november 2008 met toepassing van artikel 39/76, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) een nota met een Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008 omtrent de actuele situatie in Nepal ter griffie neergelegd.

Verzoeker kreeg op 13 november 2008 kennis van deze neerlegging. Om hem toe te laten zich te verdedigen tegen voormelde nota werden bij arrest nr. 18.825 van 19 november 2008 de debatten heropend en werd de voortzetting van de behandeling van het beroep gesteld op de terechtzitting van 4 december 2008.

2.2.1. In zijn nota met het Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008 stelt verweerder als volgt:

"Verweerder wenst uw Raad er van op de hoogte te brengen dat de Commissaris-generaal de situatie in Nepal voortdurend opvolgt. Gezien het antwoorddocument nep2007-025w van Cedoca dateert van 20 februari 2007, achtte de Commissaris-generaal het -volledig in overeenstemming met de geest van de Vreemdelingenwet - nodig om dit antwoorddocument te actualiseren, rekening houdende met de nieuwe belangrijke ontwikkelingen in Nepal.

Uit het nieuwe antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca blijkt duidelijk dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van aard is dat er sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld. Hieruit kan eveneens worden besloten dat verzoekers vrees voor de Nepalese autoriteiten, gelet op voormelde gewijzigde situatie in Nepal, in het geheel niet meer actueel is, zoals ook in de verweernota van het Commissariaat-generaal van 20 februari 2007 werd vastgesteld.

Verweerder is van oordeel dat deze nieuwe gegevens voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 39/76 §1, 3de lid van de Vreemdelingenwet.

1° Deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingdossier:

Verzoeker verklaarde immers zowel problemen te hebben ondervonden met de Nepalese autoriteiten, als met de Maobadi.

2° Ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen:

De situatie in Nepal blijkt sedert verzoekers vertrek in oktober 2005 op allerlei domeinen zodanig te zijn gewijzigd, waaruit kan worden besloten dat verzoekers vrees ten aanzien van de Nepalese autoriteiten en ten aanzien van de Maobadi, niet meer actueel is. De situatie in Nepal is sedert mei 2007 nog meer in de goede richting gewijzigd, zoals duidelijk blijkt uit het antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca, waardoor er geen sprake meer is van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij.

3° Deze nieuwe gegevens konden niet eerder in de procedure meegedeeld worden:

Gezien het hier gaat om ontwikkelingen die plaatsvonden in Nepal nadat de verweernota op 21 juni 2007 werd ingediend, konden deze gegevens uiteraard niet eerder in de procedure worden meegedeeld."

Wanneer nieuwe gegevens voor de Raad worden aangevoerd, moet artikel 39/76, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet aldus worden geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennis neemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, dispositief, B.S. 2 juli 2008). Dit houdt in het bijzonder in dat deze bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin moet worden gelezen

dat zij de Raad er toe verplicht elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde of ongegronde karakter van het beroep kan aantonen en daarmee rekening te houden (*ibid.*, B.29.5).

Verzoeker verzet zich niet tegen het in aanmerking nemen van de nota van verweerder van 7 november 2008.

De Raad stelt vast dat het nieuwe gegeven, namelijk de beschrijving van de actuele feitelijke situatie in Nepal, zowel steun vindt in het rechtsplegingsdossier omdat verzoeker voorhoudt problemen te hebben ondervonden met de maoïsten, als van die aard is dat het op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kan aantonen omdat zijn voorgehouden vrees moet berusten op de actuele feitelijke situatie en deze geen risico van vervolging uitmaakt. Daarenboven kon dit gegeven niet eerder in de procedure medegedeeld worden, vermits het betrekking heeft op een situatie die zich voordoet na de indiening van de verweernota.

Het nieuwe gegeven wordt bijaldien in aanmerking genomen.

2.2.2. Verzoeker legt ter terechtzitting “besluiten na heropening van debatten” neer.

Dergelijke besluiten missen evenwel wettelijke of reglementaire grondslag en worden derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3.2.1. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

2.3.2.2. Uit het kwestieuze Cedoca-antwoorddocument blijkt dat de vijandelijkheden tussen de Nepalese overheid en de maoïstische rebellen reeds zijn stopgezet sedert het staakt-het-vuren van eind april 2006. Formeel werd het gewapend conflict beëindigd met het “Comprehensive Peace Agreement” van 21 november 2006. Op 10 april 2008 vonden historische parlementsverkiezingen plaats, die door internationale waarnemers als correct werden omschreven. Op 28 mei 2008 werd de monarchie afgeschaft en een federale democratische republiek opgericht. Afgezien van regionaal afgebakend etnisch geweld, beperkt tot de Terai, en een gering aantal incidenten waarvoor de betrokkenen bestraft zullen

worden, is de mensenrechtensituatie spectaculair verbeterd. Er is geen gegeven voorhanden dat de huidige situatie onstabiel is.

De Raad sluit zich aan bij de inhoud van dit antwoorddocument dat gesteund is op talloze bronnen. In zoverre de door verzoeker bijgebrachte informatie strijdt met voormelde inhoud, dient de voorkeur te worden gegeven aan het Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven het door verzoeker neergelegde bundel niet-geanalyseerde overzichts- en persartikels.

De stelling van verzoeker dat hij *“als zoon van een grootgrondbezitter, als gekend anti maoïst en rijkeluis zoontje (in de ogen van de maoïsten) en als verklikker wel degelijk gevaar loopt te worden vervolgd”* is, evenals zijn verklaring ter terechtzitting dat de situatie op het vlak van de mensenrechten in Nepal nog verslechterd is sedert zijn vertrek, een loutere bewering, welke niet in het minst wordt gestaafd of aannemelijk gemaakt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn voorgehouden problemen actueel zijn en bijaldien dat hij in geval van een terugkeer nog vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kan vrezen.

2.4. In het licht van bovenvermelde vaststelling betreffende de actuele situatie in Nepal maakt verzoeker niet aannemelijk dat in zijn hoofd een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 januari 2009 door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
dhr. W. MULS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M.-C. GOETHALS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

F. HOFFER.